

CAPREOLUS

TIJDSCHRIFT VOOR REEWILDBEHEER

3e jaargang nr. 10 juni 1996

Colofon

opgericht op 21 april 1951.

Capreolus, Tijdschrift voor
Reewildbeheer
van de Vereniging Het Reewild
ISSN: 0929-1091
Verschijnt: 4 x per jaar
Beschermer: Z.K.H. Prins Bernhard

Redactie:

H. Meyeringh
J. Poutsma
Mw. J. Hendriks-Hueber
Mw. J.E. van Herp-Bruynius

Drukkerij:

Bergdrukkerij Amersfoort,
Natriumweg 6, 3812 PV Amersfoort.
033 - 4620462

Dagelijks Bestuur:

Mr T.M. Kolle, voorzitter
Mr M.A. Aberson, secretaris
R.L. van Nederpelt, penningmeester

Secretariaat:

Mw. B.H. Strating-Meissner
Waldijk 11, 4171 CA Herwijnen,
Tel./fax: 0418-582365

Ledenservice-administratie:

Mw. J.E. van Herp-Bruynius,
Landjonker 19, 3834 CL Leusden.
Tel./fax: 033-4942032

Contributie: f 42.50 per jaar.

Bankrelatie:

ABN•AMRO Bank rek.nummer
49.70.37.440
Gironummer van de bank 83.75.70
t.n.v. Vereniging "Het Reewild" te
Garderen.

Foto cover: Fotopersburo Jan Sibon

Aktiviteitenkalender

Country Fair

De Country Fair vindt dit jaar plaats van 14, 15 en 16 juni 1996. Als locatie werd dit jaar gekozen voor het evenementencentrum Reyersbos te Ridderkerk. Een zeer uitgebreid complex gelegen in het prachtige Reyerpark.

Openingstijden: vrijdag 14 juni van 10.00 - 18.00 uur
zaterdag 15 juni van 10.00 - 18.00 uur
zondag 16 juni van 12.00- 18.00 uur

Vereniging Nederlandse Landgoederen

Het bestuur van de Vereniging Nederlandse Landgoederen organiseert op 28 september 1996 haar ledenvergadering.

INHOUD:

-Redactioneel, <i>J. Poutsma en H. Meyeringh</i>	3
-Brief Minister van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij	5
-"Stichting Reeënopvang Nederland", <i>J. Poutsma en H. Meyeringh</i>	6
-Stichting Reeënopvang Nederland, <i>A.A. van Galen</i>	7
-Reeën of herten, <i>H. Meyeringh</i>	12
-Faunatechniek; In gesprek met Jan Ger Oord, <i>H. Meyeringh</i>	12
-Het koninkrijk 'WBE', <i>H. Meyeringh</i>	14
-Uit: De buitenlandse tijdschriften, <i>H. Meyeringh</i>	14
-Voor U gelezen! <i>Van de redactie</i>	16
-Dierenbescherming averechts, <i>H.C. Verheul</i>	17
-Nieuws van onze redactie en ledenservice, <i>Mw. J.E. van Herp-Bruynius</i>	19

"Capreolus" is het onafhankelijke orgaan van de Vereniging Het Reewild. De weergegeven meningen komen niet noodzakelijkerwijs overeen met die van het bestuur. De redactie behoudt zich het recht voor, elke reactie te korten of te redigeren.

Copy voor de volgende "Capreolus" **vóór 1 augustus 1996** zenden aan het secretariaat: Antwoordnummer 3268, 3800 ZA Leusden.

Redactioneel

-J. Poutsma-
-H.Meyeringh-

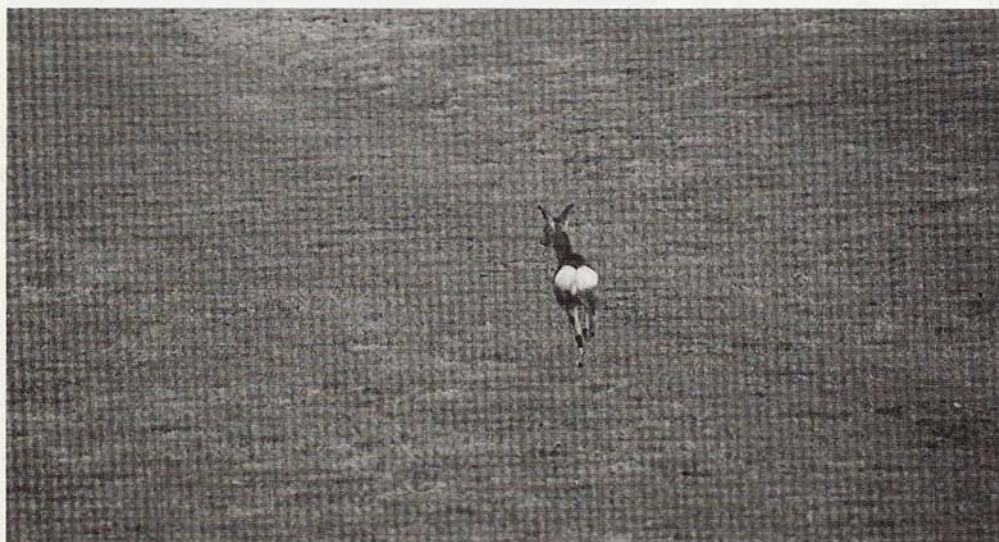
Zoals u ongetwijfeld al vernomen hebt is er in de redactie van Capreolus een wisseling van de wacht geweest: Joop Poutsma (redacteur), Joke van Herp (administratie en layout) en Henk Meyeringh (redacteur) hebben het roer overgenomen en nadat deze nieuwe werkgroep een belangrijk aandeel heeft geleverd voor het Reewildnummer van de 'Nederlandse Jager', ligt nu het eerste nummer van deze redactie van Capreolus voor u. Iedere redactie heeft zijn eigen verantwoordelijkheden, ideeën en inzichten en zal daarna handelen bij het samenstellen van een periodiek. Capreolus is in die zin

specifiek, dat de gehele inhoud rechtstreeks of zijdelings betrekking heeft op het reewildgebeuren in met name ons land.

Medewerking van onze leden zullen wij zeer op prijs stellen en vooral de jongere generatie roepen wij op te reageren op de inhoud of mogelijk over een ander onderwerp en hun visie aan ons kenbaar te maken. Wij van onze kant zullen trachten u op de hoogte te houden van allerlei ontwikkelingen in de regelgeving van de overheid naar de reewildjacht, de ontwikkelingen naar de WBE's toe en datgene wat zich in de toekomst zal aandienen. Naast een aantal min of meer vaste rubrieken,

die echter niet bij voorbaat in elk nummer verwacht moeten worden, zullen we trachten in Capreolus de nodige afwisseling te brengen door bijvoorbeeld mensen te vragen hun ervaringen en ideeën eens wereldkundig te maken.

Voor wat betreft de vaste rubrieken denken wij bijvoorbeeld aan onderwerpen als: 'Van de voorzitter', 'In gesprek met', 'Capreolus culinair', 'Voor u gelezen', 'De agenda' enz. Daarnaast maken wij natuurlijk ruimte vrij voor de belangrijkste actuele gebeurtenissen en de nieuwste ontwikkelingen. Mocht u van ons prozaïsche verhalen verwachten over bijvoorbeeld: 'Mijn eerste bok',

dan zult u vergeefs zoeken. Het wordt natuurlijk anders als de trots van Oost-Brabant, namelijk de daar bemachtigde pruikebok, ten tonele wordt gevoerd. Dit soort zeldzame bijzonderheden nemen we graag mee. Ook moet u van ons geen verslag verwachten van de Jaarvergadering van de Vereniging Het Reewild. Mocht u daar meer van willen weten dan zult u de moeite moeten nemen deze bijeenkomst te gaan bezoeken en voor hen die onverhoopt verhinderd waren, volstaan we met de verwijzing naar het jaarverslag van de secretaris. Voor WBE's ruimen wij graag wat plaats in. Daar waar men met vragen of problemen worstelt over wegbeveiliging of uitstapplaatsen; waar men een reewildbeheerplan wil maken of een cursus wil volgen zullen wij trachten te helpen. WBE's die goede ervaringen hebben opgedaan en van mening zijn dat andere daar ook hun voordeel mee kunnen doen, kunnen ten alle tijde bij ons aankloppen. Wij zullen graag aan de publikatie meewerken. Voor wat betreft de foto's in ons blad zult u regelmatig de naam Joke Hendriks tegenkomen. Ongetwijfeld is zij voor u geen onbekende en wij zijn dan ook erg blij, dat zij meteen bereid was om met ons samen te werken en haar foto's aan Capreolus af te staan.

Foto: Joke Hendriks

Directie Natuurbeheer

AAN
Vereniging Het Reewild,
Waalwijk 11,
4171 CA HERWIJNEN.

landbouw, natuurbeheer
en visserij

uw brief van
12-3-1996

uw kenmerk

oms kenmerk
N. 962589

datum
23 april 1996

onderwerp
Reewildjacht Flevoland.

doorzetsnummer
3792370

bijlagen

Met bovenvermelde brief zond u mij afschrift van een aan Dierenbescherming gerichte brief, waarin u reageert op de actie van deze vereniging tegen de reewildjacht in Flevoland. Graag wil ik een reactie geven op uw brief.

In de jaren vijftig is de jacht op reewild in Nederland gesloten. Sedertdien verleent het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij vergunning voor afschot. Die vergunningen worden verleend omdat regulatie van de populatie wenselijk wordt geacht, onder meer om schade aan land- en bosbouw te voorkomen en omdat aan planmatig beheer van de populatie voorkeur wordt gegeven boven beheer "by accident".

In dit licht wil ik ook graag wijzen op cijfers over de aantallen reeën die in het verkeer of door verdrinking omkomen. Uit gegevens die in een reeks van jaren zijn verzameld door de Algemene Inspectiedienst komt naar voren dat het hierbij gaat om meer dan 2000 geregistreerde dieren. Indien geen afschot zou plaatsvinden, zou dat aantal belangrijk groter zijn.

Men mag emotioneel problemen hebben met het afschot van reeën, een beter alternatief daarvoor acht ik echter niet aanwezig. Uw opvatting dat de advertentie van Dierenbescherming richting publiek een onjuist beeld scheidt van de gedachten achter het beheer van het reewild, deel ik.

In het licht hiervan wordt ook geen recht gedaan aan de rol die jagers vervullen als uitvoerders van dat beheer.

DE MINISTER VAN LANDBOUW, NATUURBEHEER
EN VISSERIJ,

J.J. van Aartsen

Ministerie van Landbouw,
Natuurbeheer en Visserij
Bezuidenhoutseweg 73
Postadres:
Postbus 20401
2500 EK 's-Gravenhage
Telefoon: 070 - 379 39 11
Fax: 070 - 3815153
Telegramadres: Landvis
Telex: 32040 Lavini

Reeënopvang in Nederland

-J.Poutsma, H. Meyeringh-

Na de oproep in de Nederlandse Jager van 8 augustus 1995 (100e jaargang nummer 15) is het nu zover, dat medewerkers van de Vereniging 'Het Reewild' er in zijn geslaagd een landelijk netwerk van opvangcentra voor reeën en reekalveren in Nederland te presenteren. Uit de reacties naar aanleiding van bovengenoemd artikel is een selectie gemaakt van

mensen, die in bijna alle gevallen beschikken over de nodige ervaring, een geschikte accommodatie en de tijd die ontegenzeggelijk een zeer belangrijke factor is bij werkzaamheden als deze. Dat dit project ook elders gunstig werd ontvangen moge blijken uit het feit dat de **Nederlandse Aardolie Maatschappij** en **Staatsbosbeheer** allebei een

raster beschikbaar stelden (180 mtr. lang en 2 mtr. hoog), terwijl het accountantskantoor Deloitte en Touche aanbod de drukkosten van de folder, die op grote schaal zal worden verspreid, op zich te nemen. Doordat Reewildbeheer Noord Nederland een schenking deed konden de aanloopkosten worden betaald en het is mede aan deze regio te

1. Mw. Wiersma, De Singel 34 ('De Fugelpits'),
9133 NJ Anjum. tel: 0519-321591

2. Dhr. K. Swaving, Woortmansdijk 24,
9608 TA Westerbroek. tel: 050-4041700

3. Mw. M.A.H. Bodewes, Studentenkampweg 3,
7975 RD Uffelte. tel: 0521-351969

4. Dhr. A. Kobus, Baves Beekweg 11,
7671 PD Vriezenveen. tel: 0546-564678

5. Dhr. Th.H. Wezenberg, Roggebotweg 27,
8251 PS Dronten. tel: 0321-315212

6. Dhr. A. van Galen, Soesterbergerstraat 137,
3768 MB Soestduinen. tel: 035-6014335

7. Dhr. H.F. Wisselink, Hulleweg 9,
7004 GD Doetinchem. tel: 0315-330574

8. Dhr. J.F. Rauwerdink, Veenweg 4,
7107 WB Winterswijk. tel: 0543-564535

9. Dhr. M. Vissers, Duin en Daelseweg 9,
5391 EC Nuland. tel: 073-5325127

10. Dhr. M. Groenendijk, Klusterweg 65,
4328 GH Haamstede. tel: 0111-651752

11. Dhr. E. Geurkink, Burg. Gerardsstraat 95,
6061 GN Posterholt. tel: 0475-403755

danken, dat met de opvangcentra de afspraak kon worden gemaakt, dat dit project, waar niemand financieel beter van wordt, ook aan niemand geld hoeft te kosten. De noodzakelijkerwijs gemaakte kosten voor voeding en huisvesting van de reeën en de reekalveren kunnen worden gedeclareerd. Ondertussen is de Stichting Reeënopvang Nederland opgericht en is de notariële akte gepasseerd. Het zal u duidelijk zijn, dat deze opereert onder de paraplu van de Vereniging 'Het Reewild', die daar als zodanig ook in vertegenwoordigd is. Sympathisanten die financieel willen bijdragen om het werk

van deze Stichting tot een succes te maken, kunnen hun bijdrage storten bij de Rabobank op rekeningnummer 31.37.18.881 t.n.v. Stichting Reeënopvang Nederland te Hoogersmilde. Het gironummer van de bank luidt: 807087. Hiernaast staat een lijst van de opvangcentra zoals die momenteel is samengesteld, bovendien vindt u op de bijbehorende kaart van Nederland de plaatsen waar de opvangcentra zijn gevestigd. De nummers van de namenlijst komen overeen met die van de plaatsen. Voor inlichtingen kunt u contact opnemen met tel: 0591-632807 of 050-5347278.

Stichting Reeënopvang Nederland

-Ton van Galen-

Nu de Stichting Reeënopvang Nederland tot stand is gekomen, heeft men mij gevraagd, iets te schrijven over mijn ervaringen met de opvang van reekalveren. Ik heb in de loop der jaren reeds veel ervaring opgedaan met de opfok van deze dieren en het terug zetten in de natuur. Zoals bekend worden rond mei/juni de meeste reekalveren geboren. Het gebeurt vaak, dat mensen dan in de natuur een reekalf vinden. Zij denken dan, dat het door de reegeit is verlaten en nemen het kalf mee. Als zij dit kalf dan dezelfde dag nog bij mij

bringen en zij weten de plek nog waar het gevonden is, ga ik 's avonds terug naar die plek. Ik zet het kalf in een rond stuk gaas en wacht dan tot het kalf begint te piepen. De reegeit zoekt zelf ook naar haar kalf en vaak komt zij dan op de plaats waar het kalf verdwenen is. Als de reegeit opduikt, haal ik snel het gaas weg en even later zie je het kalf achter de moeder aan het bos in tippelen. Het komt ook voor, dat het moederdier twee kalveren heeft. Zij zal dan meestal met het ene kalf verder trekken en komt niet meer terug op de plaats waar

het andere kalf verdwenen is. Dan rest mij de taak het kalf met de fles groot te brengen. Ik kom hier later nog op terug. Vaak wordt in het veld een liepend kalf aangetroffen. Mijn advies is dan, houd het kalf in de gaten. In de praktijk blijkt vaak, dat de reegeit heeft gemerkt, dat er iets niet in orde is met het kalf en dan verstoort zij het. Een dergelijk kalf gaat vaak binnen enkele dagen dood. De meeste reekalveren die bij mij gebracht werden, waren afkomstig van reegeiten, die omkwamen bij een verkeersongeval. De reekalveren zijn dan vaak te vin-

den binnen een straal van 150 meter vanaf de plaats waar de geit was doodgereden. Ze blijven al die tijd op de plaats waar de reegeit ze heeft achtergelaten, ook al worden ze verstoord of van de plek verjaagd. Terugkomen op de plaats waar de reegeit ze heeft achtergelaten doen ze altijd! Het zoeken van de ree-kalveren moet rustig gebeuren. Bij het zoeken heeft men 's morgens vroeg of 's avonds de meeste kans op succes. De "fiép" is een fantastisch hulpmiddel. Meestal na één of twee keer fiépen wordt er door het kalf geantwoord. Het komt zelfs voor, dat de kalveren in jouw richting komen rennen. Moelijker wordt het als de kalveren al een week of vier oud zijn. Als ze je dan zien, rennen ze er direct vandoor. Ga er nu niet achteraan hollen. Het beste kun je het perceel afzetten met netten en het kalf vervolgens in het net drijven.

Indien gewenst zal ik u hierbij gaarne helpen.

Eerste opvang

Wanneer het kalf gevangen is, begint het echte "werk" pas. Ik breng ze meestal onder in een ren van 2 bij 2 meter. Zet de zijden van de ren helemaal dicht met vers geplukte takken, zoals Douglas, eik, berk en lijsterbes. Douglas voornamelijk, omdat de kalveren daar graag in wegkrui- pen. De takken met blad,

omdat ze al heel vroeg de kleine blaadjes eten. Daarna probeer ik ze aan de fles te krijgen. Een gewone baby-speen voldoet prima. Lukt dit echter niet, druk ze dan voorzichtig met de snuit in de melk. U zult merken, dat ze dan gewoon gaan drinken. Begin met de kalveren niet meer dan 20 tot 30 ml. te geven. Een beetje hongerig houden in het begin kan geen kwaad. Te veel melk voeren geeft problemen met de maag, hetgeen dodelijk is voor het kalf. Na een week de hoeveelheid met 10 ml. opvoeren. Mijn voorkeur gaat uit naar verse koemelk. (direct van de koe). Een ree-kalf van slechts één dag oud moet minstens één dag BIESTMELK drinken. (dit is de eerste melk van een koe na het kalven. Deze melk is gemakkelijk te bewaren in de diepvries). Er wordt ook gewerkt met poedermelk.

Foto's: Ton van Galen

Persoonlijk ben ik daar geen voorstander van. Ik heb dit wel eens toegepast, maar toen kreeg het kalf problemen. In het begin geef ik de kalveren om de 2 à 3 uur de fles. Ook 's nachts! Omdat de nachten in mei en juni nogal koud zijn, haal ik de kalveren 's nachts binnen. Ik doe ze dan in een gesloten hondenkooi en leg onderin dan een krant met daarop schoon zand. Zand is heel belangrijk voor ze. Ze eten het, omdat het nodig is voor de spijsvertering. Een paar takken lijsterbes of eik kunnen ook geen kwaad. Als het heel erg koud is gebruik ik een verwarmingslamp.

Hoe verder?

Geleidelijk aan, je merkt dat het best aan de hoeveelheid blad die ze eten, zijn ze zover dat ze 's nachts ook buiten kunnen blijven. De ruimte waar de kalveren dan in verblijven kan dan ook groter gemaakt worden. Het beste is dan, dat ze in die tijd uit een bak leren drinken. Hoe minder direct contact met de mens hoe beter, dit in verband met het later terugzetten in de natuur. Belangrijk is verder dat de kalveren in deze periode twee maal per dag vers groen krijgen. Een volwassen ree eet gemiddeld 4 kilo per dag. Biks en brood eten ze ook graag, maar dat geeft later weer problemen na het terug zetten. Terug zetten in de natuur gebeurt meestal

in een gebied waar een voor de reeën goede biotoop is en waar ze rust kunnen vinden. Reekalveren hebben de eigenschap, dat ze zich aan je gaan hechten. Het kan maar zo gebeuren, dat een reekalf wat 5 km verder is uitgezet weer terug komt. Persoonlijk heb ik het meegemaakt, dat een reebok die ik weer in de natuur had terug gezet na **twee jaar** nog terug kwam.

Tenslotte...

Reekalveren die te lang bij huis gehouden worden geven grote problemen. Vooral reebokken worden na ongeveer 1 jaar **levensgevaarlijk**. Terug plaatsen in de natuur is dan niet meer mogelijk. De beste tijd om de kalveren terug te zetten is oktober/november van het jaar waarin ze gevonden zijn. De kalveren moeten dan wel van het melkdrinken af zijn. Dit is heel moeilijk. Terug gezette reeën worden vaak niet in de reeëngemeenschap opgenomen. De leefregels in de natuur hebben ze

niet geleerd. Een reekalf dat alleen groot gebracht wordt kent zijn soortgenoten niet en gaat solitair leven. Ook bij reeën geldt een rangorde. Nog even iets over ziekten die reekalveren die in en ren worden opgefokt kunnen krijgen. De ergste ziekte is COXIDIOSE. Deze ziekte gaat gepaard met zware diarree, die een vieze lichtgroene kleur heeft. Als u de mest van

de kalveren door een dierenarts laat onderzoeken, heeft deze al heel snel in de gaten om welke maag-darm infectie het gaat. Er zijn diverse prima medicijnen, die middels het drinkwater worden toegediend. Vaak zijn de kalveren die besmet raken met een of andere ziekte en op deze manier worden behandeld, binnen enkele dagen weer hersteld.

Ik wens alle nieuwe "ree-opvangsters" veel succes, maar wees ook bedacht op teleurstellingen.

Reeën of herten

-H. Meyeringh-

Met mijn schoonzoon gaat het de goede kant op. Nadat hij jarenlang heeft beweerd, dat er weer een hert was verongelukt of dat hij ergens een troep herten had gezien, weet hij nu, dat we 'herten' in Drenthe 'reeën' noemen. Toen hij dan ook op een dinsdagavond langs de N37 een aantal auto's zag staan, besloot hij te stoppen, nieuwsgierig naar wat er was gebeurd. De chauffeur van een vrachtwagen vertelde dat hij drie herten onder zijn auto had gehad. Remmen was onmogelijk geweest; ze waren volkomen onverwacht op volle snelheid vlak voor de vrachtwagen de weg overgestoken Twee ervan waren dood en de derde was zwaar

gewond. Terwijl mijn schoonzoon een blik op de slachtoffers wierp, merkte hij tegenover de chauffeur fijntjes op, dat dit reeën waren; herten komen in de vrije natuur in Drenthe niet voor Nog diezelfde avond deed hij mij verslag van het voorval en hij bezorgde mij het voldane gevoel, dat ook een schoolmeester moet hebben als hij ontdekt dat zijn leerlingen het door hem uitgelegde probleem snappen. De volgende dag stond er een bericht in het plaatselijk Dagblad: Er waren gisteravond op de N37 nabij de Duitse grens drie ontsnapte Witstaart herten door een vrachtwagen doodgerekend

Faunatechniek

In gesprek met Jan Ger Oord

-H. Meyeringh-

Tijdens een dia-voorstelling bij een Drentse WBE, komt het onderwerp 'wildspiegels' ter sprake. In de pauze word ik hierop aangesproken door een van de toehoorders, die mij haarfijn uitlegt hoe een bepaalde spiegel onder verschillende omstandigheden werkt. Hij overhandigt mij tijdens dat gesprek zijn business kaartje. Hierop staat vermeld **Buro voor faunatechniek - Oord** Deze omschrijving wekt mijn nieuwsgierigheid en al snel hebben we een afspraak gemaakt om de lezers van Capreolus hierover

eens nader te informeren.

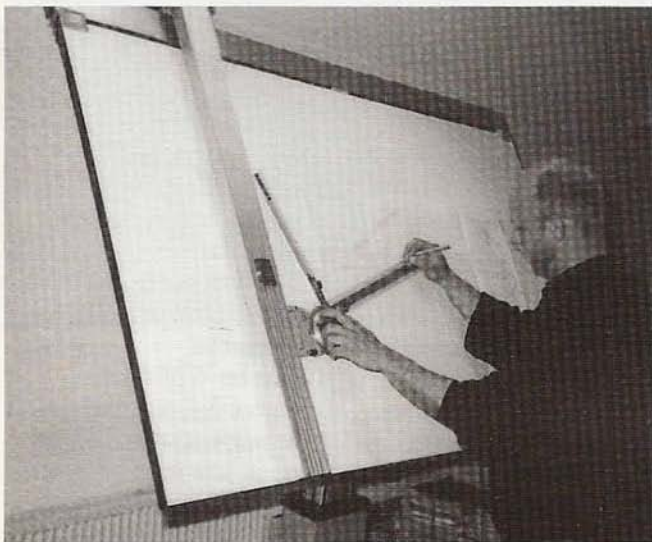
Het ontstaan van de problematiek

In een riant verbouwde boerderij in een mooi Drents dorp word ik gastvrij ontvangen door de fam. Oord. Al gauw zijn we bij de koffie en de koek in een interessant gesprek gewikkeld over de dagelijkse werkzaamheden van Jan Ger Oord, de man achter het buro voor faunatechniek. Als student in de agrarische milieu-kunde aan het Van Hal Instituut te Groningen kwam hij in 1990 bij Rijkswaterstaat met als studie-opdracht: Onderzoek verrichten naar het geschikt

maken van viaducten als faunapassages. Wat was namelijk het geval? De Dienst Weg- en Waterbouwkunde van Rijkswaterstaat kwam meer en meer tot de conclusie, dat door de aanleg van wegen en waterlopen er een versnippering optrad van de leefgebieden van planten en dieren in kleine, vaak geïsoleerde eenheden. Deze verkleiningen en isolaties van leefgebieden kunnen soms vervelende gevolgen hebben. Zo is bij strenge winters de kans op uitsterven van geïsoleerde populaties groter dan bij grotere populaties. Ook is de kans op inteelt bij isolatie van

kleine populaties reëel aanwezig. Bovendien worden geïsoleerde leefgebieden niet of nauwelijks opnieuw bevolkt vanuit andere leefgebieden, wanneer de plaatselijke populatie is uitgestorven.

overheden om bestaande knelpunten in wegen en kanalen op te heffen of om deze te voorkomen bij de aanleg van nieuwe (water-) wegen. Om dit te bereiken stelt hij mitigerende (verzach-

Jan Ger Oord ontwerpt een wildspiegelplan voor Rijksweg 58, gedeelte Oirschot-Moergestel.

Mitigerende maatregelen als remedie

Bovengenoemde problematiek hield Jan Ger Oord dermate bezig, dat hij na het afronden van zijn studie besloot er mee door te gaan. Hij was er van overtuigd, dat hier een terrein braak lag waarin hij de eerst komende jaren zijn ideeën en dus zijn energie kwijt zou kunnen. En zoals het zich nu laat aanzien heeft de tijd geleerd, dat hij het bij het rechte eind had. Dagelijks werkt hij aan opdrachten van onder andere Rijkswaterstaat en Provinciale- en Landelijke

tende) maatregelen voor zoals bijvoorbeeld: kleine wildtunnels onder de wegen boren, fauna uitstapplaatsen in waterlopen maken, rasters plaatsen en wildviaducten ontwerpen. Doordat een weg als een barrière werkt, worden populaties geïsoleerd, de dieren breken uit met als gevolg: verkeersslachtoffers en verstoring van het evenwicht in de populatie. Deze knelpunten zijn inmiddels geïnventariseerd en Jan Ger is van mening dat ze in het jaar 2005 grotendeels zullen zijn opgelost. Jaarlijks worden er per provincie 3 à 5 projecten

aangepakt en de prioriteitenlijst wordt dan ook steeds kleiner. Als daarna het gesprek op het reewild terecht komt, blijkt al gauw dat hij ook daar de nodige ervaringen mee heeft opgedaan.

'Reeën', aldus Jan Ger 'trekken zich niet veel aan van wegen of kanalen. De populatie gaat er niet direkt aan kapot. Reeën redden zich wel en breiden zich nog steeds uit. Reeën kun je ook niet 'opsluiten' -zoals men wel eens meent- met behulp van wildspiegels'.

Voor veel opdrachtgevers heeft Jan Ger bestekken gemaakt, die betrekking hebben op de plaatsing van wildspiegels. Deze spiegels moeten afhankelijk van de omstandigheden van het terrein op verschillende onderlinge afstanden worden geplaatst. De veel gebruikte 'Svarovski spiegel' vindt hij de beste, ook al omdat deze in verschillende uitvoeringen leverbaar is. Voor wat betreft de prioriteiten die de opdrachtgevers stellen, kan men in het algemeen zeggen, dat das en otter hoog scoren maar ook amfibieën tellen zwaar.

Jan Ger Oord is een perfectionist in zijn werk; hij leidt een bureau, dat uniek is in zijn soort. Wilt u meer weten, u kunt hem bereiken onder telefoonnummer: 0521-598246.

Het koninkrijk 'WBE'

-H. Meyeringh-

Het bestuur van de WBE had in haar oneindige wijsheid besloten de reewildmerken te laten voor wat ze waren. De vice-voorzitter had al in de tijd dat hij nog secretaris was een kaartje gemaakt waarop de leden die een ree hadden geschoten hun melding van dit afschot konden doen. Het werd dan ook tijd dat men dit voortreffelijke, aan eigen brein ontsproten bedenksel, eens in de praktijk ging uitproberen. Hoewel hij geen argumenten kon bedenken die tegen het gebruik van de wildmerken pleitten wist hij de voorzitter van de Faunacommissie, die maar wat graag aan zijn leiband meeliep, van zijn gelijk te overtuigen. Op zijn beurt kreeg deze de meerderheid van de commissie in zijn kiel-

zog en aldus werd besloten. Op de Jaarvergadering werd door één van de WBE-leden opheldering gevraagd over, dat op z'n zachtst gezegd, 'gerommel in de marge' met betrekking tot het gebruik van de wildmerken. Het betreffende WBE-lid, dat zoals zou blijken wat meer achtergrond informatie had over het hoe en waarom van de loodjes, hield een pleidooi voor het gebruik ervan en had daarvoor verschillende steekhoudende argumenten zoals: Controle op de herkomst van het gemerkte wild voor opsporingsambtenaren en poeliers; het kunnen aantonen van de correcte wijze van bemachtiging; de registratie van de wildmerken enz. Het mocht niet baten. Halsstarrig en tegen beter

weten in bleef de bedenker van de WBE-kaart tegenpruttelen en zelfs wilde hij aanvankelijk niet een motie tot herintroductie van de wildmerken in stemming brengen. Toen hij dat tenslotte toch deed was het met zeer veel tegenzin. Het resultaat was koren op zijn molen: de motie werd verworpen en de bloeddruk van de vice daalde weer naar het peil van een normaal lid.

Toen het WBE-lid dat bezwaar had gemaakt tegen de gang van zaken 's avonds in zijn auto stapte en nieuwsgierig naar de voetbal-uitslagen, de radio aanzette zong een door hem niet herkende mannenstem het lied: 'Het is moeilijk eenvoudig te blijven, wanneer je zo goed bent als ik.....'

Uit: De buitenlandse tijdschriften

-H. Meyeringh-

Uit: Wild, Jacht en Natuur - De Vlaamse Jager januari-februari 1996

De regels die in België gelden als men een ree geschoten heeft zijn een stuk strenger dan in ons land. Waar in Nederland de verplichting tot het gebruik van wildmerken

door de overheid is afgeschaft moet men in België met het geschoten reewild als volgt handelen:

- a. het afschot moet in de loop van de dag aangeboden worden aan de aangestelden van het bevoegde bestuur.
- b. of wel gedurende vieren-

twintig uur ter beschikking gehouden van dezelfde aangestelden, die op de hoogte worden gebracht door de houder van het jachtrecht. De houder van het jachtrecht dient een meldingsformulier in te vullen! Het meldingsformulier moet in drievoud worden ingevuld:

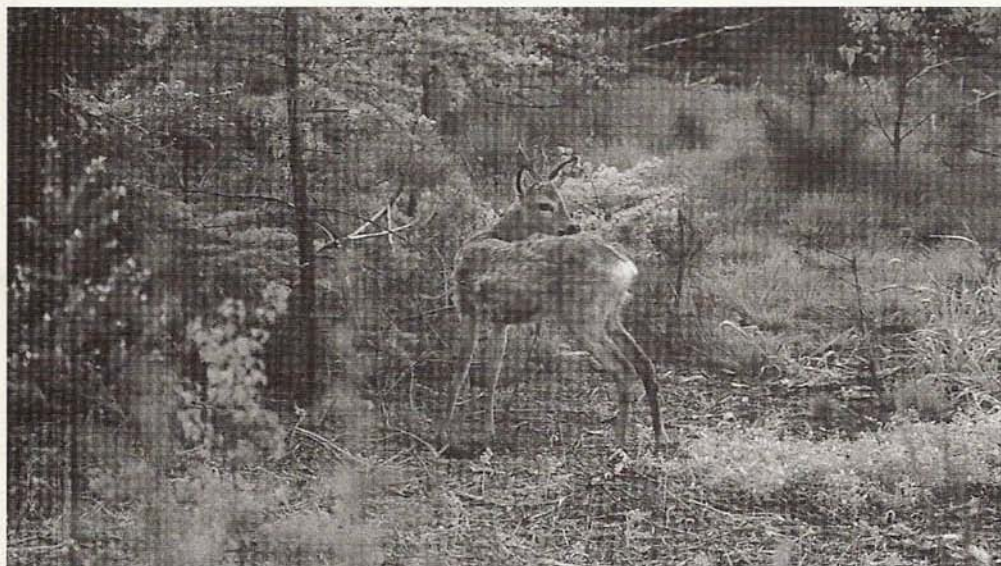

Foto: Joke Hendriks

- één exemplaar blijft in het bezit van de jachthouder
- een tweede exemplaar wordt verstuurd naar de Woudmeester
- het derde exemplaar wordt bij het geschoten dier bewaard.

In Vlaanderen mag het geschoten reewild alleen worden vervoerd als het wordt vergezeld van het meldingsformulier. Wat ons betreft Chapeau!

Uit: De Vlaamse Jager - maart 1996

In de Vlaamse Jager van maart 1996 schrijft Dr A. van Wassenhoven een zeer lezenswaardig artikel over 'Reeën in West-Vlaanderen'. Duidelijk oneens zijn we het echter met

hem als hij meent: 'Het plaatsen van die wildweeders en reflectoren, zal nog meer de enkele populaties in hun bossen isoleren. Gevolg intelt en degeneratie zonder te spreken van makkelijker geïnfecteerd worden door allerlei soorten parasieten'. Het gaat ons nog even te ver om de wildspiegels te betichten van intelt bij reeën. Het past echter uitstekend in het straatje van de Dierenbescherming. Deze instantie zou haar leden wel eens kunnen op roepen massaal de wildspiegels te verwijderen.....

Uit: Wild und Hund nr.3/1996

Dat bij reeën allerlei mutaties voorkomen is algemeen bekend. De bekendste zijn wellicht de zwarte exempla-

ren, maar er komen ook reeën voor die een donkere rug hebben of erg licht van kleur zijn. Regelmatig komen er meldingen van bontgeklepte reeën en zelfs albino's zijn gesignaleerd. In Tsjechië werd echter, een vermoedelijk tweejarige bok, geschoten die niet voorzien was van de bekende kortharige gladde vacht, maar met name over de gehele rug een wollige half lange haargroei vertoonde, die blauwgrijs van kleur was. In de flanken ging de kleur van de vacht over naar oranje-geel. Deze bok die in de bronstijd werd bemachtigd, was als jaarling ook al in dezelfde haardos gezien.

Pogingen om hem toen al te schieten liepen op niets uit. Hij gaat de geschiedenis in als 'De Tjechische draadhaar'.

Voor U gelezen!

-Van de redactie-

Het ANP meldt:

Arnhem - De provincie Gelderland onderzoekt de mogelijkheden voor een verkeersproef met elektronische wildsignalering op de Veluwe. Een systeem met infraroodsignalen kan volgens de provincie veel dierenleed voorkomen en de verkeersveiligheid bevorderen. Bovendien is een elektronisch systeem goedkoper dan de aanleg van peperdure wildviaducten. Jaarlijks vallen vele honderden reeën, herten en zwijnen ten prooi aan het wegverkeer in de natuurgebieden. Het opsporingssysteem werkt al in Zwitserland. Sensoren langs een autoweg die reageren op de lichaamswarmte van naderend wild, zenden een signaal uit naar een verkeersbord dat automobilisten waarschuwt langzamer te rijden.

De redactie volgt met zeer veel belangstelling dit prijzenswaardige initiatief.

Argus

In Argus nr. 1 - 1996, het periodiek van de S.K.F. publiceert men de uitslag van een zogenaamd opinie onderzoek over de koninklijke plezierjacht. Reeds bij de eerste de beste vraag over de wijze waarop Prins Willem Alexander de laatste vier

weken in het nieuws kwam, laat men 170% van de ondervraagden antwoorden. Redenen genoeg om de rest maar over te slaan.....!

Gelezen in 'Het Edelhert'....

In 'Het Edelhert' -het jubileumnummer in verband met het 50-jarig bestaan van de Vereniging tot Behoud van het Veluws Hert- schrijft Margriet Montizaan onder het hoofdstuk 'Let op, teken in het bos' een uitstekend artikel over deze parasieten. Omdat reeën vaak als gastheer van deze teken fungeren, menen wij er goed aan te doen u nog eens duidelijk te laten weten wat u moet doen als u door een teek bent gebeten. Met toestemming van de schrijfster citeren wij uit bovengenoemd artikel:

Wat te doen bij een beet!

Bijt een teek zich vast, probeer hem dan zo snel mogelijk te verwijderen. De kans op besmetting neemt toe als de teek zich langer met bloed volzuigt. Vroeger werd vaak aangeraden alvorens de teek te verwijderen deze eerst te verdoven met een beetje olie of alcohol, omdat de teek dan langzaam sterft, waardoor de kans dat de kop in de huid achter blijft en een plaatselijke ontsteking veroorzaakt, wordt voorkomen.

Dit is echter achterhaald!

In zijn 'doodsstrijd' spuwt de langzaam afstervende teek speeksel en daarmee een verhoogd aantal bacteriën in de menselijke huid waardoor juist de kans op infectie toeneemt. Wanneer het aantal

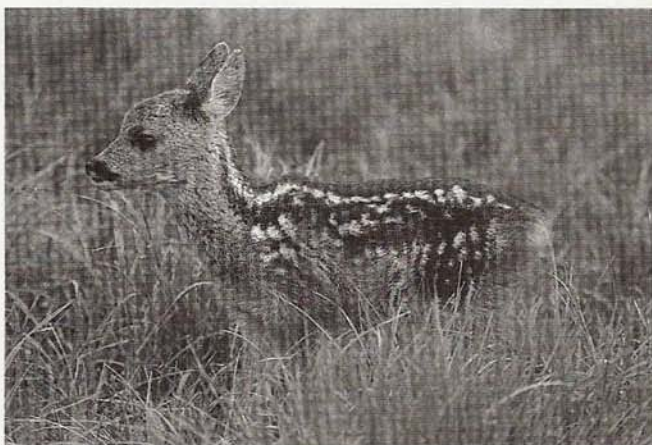

Foto: Joke Hendriks

bacteriën maar beneden een bepaalde waarde blijft, is ons eigen afweersysteem doorgaans wel in staat de ziekte tegen te gaan. Het beste is om de teek met een pincet snel en kordaat te verwijderen. Hiervoor zijn tegenwoordig speciale tekenpincetten te koop. Ontsmet na het uittrekken van de teek de bijtplaats met jodium of alcohol.

Utrechts Nieuwsblad

In het Utrechts Nieuwsblad van 16 maart 1996, stond onder de kop 'Zonder afschot verloedert het reeënbestand' een ingezonden stuk van de heer H.C. Verheul uit De Bilt. De redactie van het Utrechts Nieuwsblad heeft gemeend dit artikel hier en

daar wat te moeten bijpassen. Aan de lezers van 'Capreolus' willen wij deze 'steun in de rug' graag in 'ongekuiste vorm' presenteren, vandaar onderstaand artikel, dat met instemming van de auteur in de originele vorm werd overgenomen.

Uit 'De Nederlandse Jager' no. 7/96

De Dierenbescherming stopt met campagne Reewild

In 'De Nederlandse Jager' 5-1996 is de advertentie van de Dierenbescherming (DB) over het afschot van reeën alsmede de brief van de Vereniging Het Reewild afgedrukt. Daarin dringt de Vereniging Het Reewild aan

om te stoppen met het plaatsen van die advertentie. Ook wordt de Dierenbescherming uitgenodigd voor een gesprek. Vlak voor het te perse gaan van deze Jager, is bekend geworden, dat de Dierenbescherming afziet van het voortzetten van de genoemde advertenciacampagne in de dagbladen. Ook de folders zullen in de huidige vorm niet meer verspreid worden. Verder verklaart DB zich bereid om in te gaan op de uitnodiging van Het Reewild voor een 'open gesprek over de problematiek'.

Zie tevens het hieronder geplaatste artikel "Dierenbescherming averechts".

Dierenbescherming averechts

-H.C. Verheul-

Het reeën-probleem in de polders wordt door de Dierenbeschermingsvereniging op een wel heel merkwaardige manier gepresenteerd. Men zou haast zeggen dat deze club geheel onbekend is met de aard en leefwijze van het Nederlandse reewild In het kort is haar mening dat de stand niet door de kogel gereguleerd mag worden, maar via een andere methode of eigenlijk helemaal niet. En het schieten van drachtige reeën is uit den boze. De natuur moet

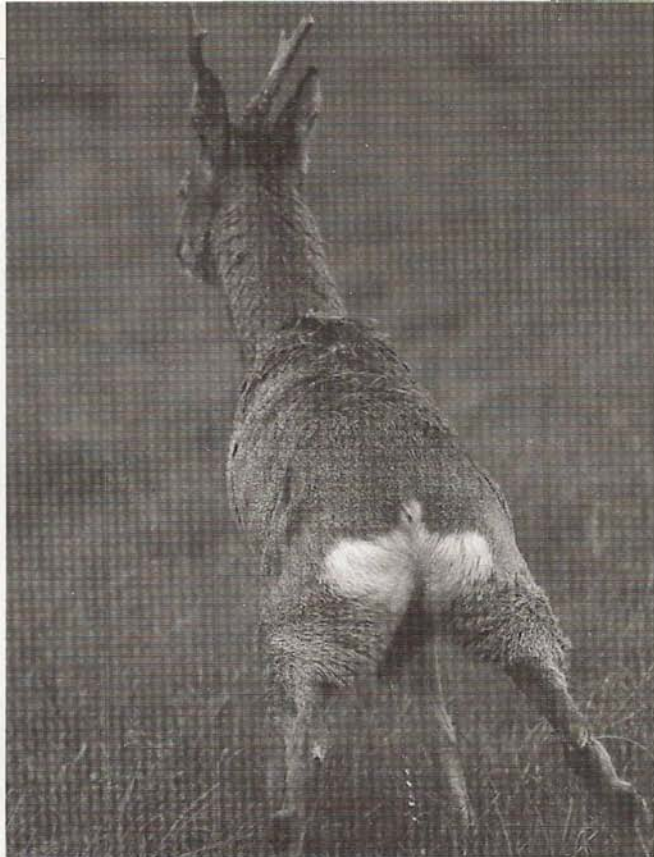
het zelf regelen. Welaan hier zij het volgende bij opgemerkt. Het overbevolkingsprobleem in de polders wordt, zoals gewoonlijk, wederom veroorzaakt door de mens. Door bebouwing en cultivering wordt de leefruimte voor het reewild gaandeweg minder en door het kapen van onder andere het oude populierenbestand en het aanplanten van anderzortig, meer luxe, loofhout in jonge en malse vorm, ontstaat een nieuw probleem. De jonge topjes vormen een sma-

kelijke maaltijd voor de reeëntoefloed. Helaas denkt Staatsbosbeheer in een geheel andere richting. Het wegknabbeln van het malse topje is een aanzienlijk minder malse doorn in de ogen van de boomenthousiastelingen van deze instantie. Dus verzoek aan de jagers om het fikse bestand aan reewild, naast het reguliere jaarlijkse afschot, nog wat meer aan te passen aan de omstandigheden en de wildschade zo te beperken. Kippegaashekjes rond het jonge gewas aan-

brengen past klaarblijkelijk niet in het Staatsbudget. Als dit materiaal tenminste wel bestand is tegen de eelrust van het ree. Voor de hand liggend gevolg: het verlagen van het reewild, eventueel konijnen- en hazenbestand (die zijn er ook nog; ook dieren net als roostervarkens

enz.) Dat betekent dus onontkoombaar: afschot ('n snel schot), moeizaam vangen in netten of vergiftigen. Kiest u maar. Dierenbescherming is echter in haar naïviteit kennelijk van mening dat de (niet aanwezige) wolven hiervoor dienen te zorgen. Voor nadere informatie aan deze dromers: de aanwezige allochtone Schotse Hooglandrundersen, halfwilde paarden en wisents (Europese bison) eten geen reeën, netjes gezegd: behalve de mens zijn er geen predatoren in de polders, als men tenminste de te verwachten ziektes, veroorzaakt door een te groot aantal dieren per hectare, niet als predator aanmerkt. Let wel: In de vrije natuur bestaan geen dierenhospitals of artsen met penicilline **dan dus wél dierenleed.**

Conclusie: De 'visie' van Dierenbescherming werkt precies verkeerd, averechts zoals dat heet. Niet reguleren betekent verloedering en creëren. Het probleem van het ingrijpen tijdens de dracht van de reeget is complex. Bijna het hele jaar is de geit drachtig ('zwanger' voor de

Dierenbemoei club) of heeft zogende en/of afhankelijke kalveren. Een noodzakelijk te verwerken dilemma. Vooral nà non-jacht vorstperiodes. Verder valt voor de niet-vegetariërs nog te bedenken dat met de Kerst de ree niet door euthanasie of zelfdoding ter tafel komt. Laat toch het gezonde verstand werken, vleeseters!

Als meest onzinnige en laakbare daad is Dierenbescherming een (onwettige) actie begonnen tot het opruien van het argeloze stadsvolk om hun onsmakelijke haren in de natuur te lozen. Ook al straf-

baar bij de Milieuwetgeving enz.! (vgl. adv. 'Nederland Schoon') *

Wat een schitterende 'natuurvereniging' zijn wij toch in dit land rijk. Schande, wederom de risee! En wat zullen andere landen er niet van denken?

Dierenbescherming houdt U zich maar meer effectief bezig met de stuitende, onfrisse *bio-industrie*. In die sector keert maar weinig ten goede tot op heden. Daar valt dan misschien enige eer te behalen. Spod! Red Uw zaak. * meegezonden, de advertentie over Nationale Natuur Schoonmaakdag.

Nieuws van onze redactie en ledenservice

-J.E. van Herp-Bruynius-

Rectificatie

In Capreolus nummer 9 treft u in het artikel 'Verenigingsactiviteiten' op bladzijde 11 - 1e kolom, twaalf regels van onderen, de volgende tekst: 'Basiscursus Reeën, De Vereniging Het Reewild heeft de Stichting Reeënbeheer Nederland gevraagd een cursus over reeën enz. Dit moet zijn: De Vereniging Het Reewild heeft de Stichting Reeënbeheer Nederland gevraagd, **gezamenlijk** een cursus over reeën enz.

Foto: Joke Hendriks

Zweethondenlijst

Degenen die de zweethondenlijst, zoals die in de Nederlandse Jager en in Capreolus, is gepubliceerd zijn kwijtgeraakt, kunnen deze alsnog bestellen bij de Vereniging Het Reewild. Om in het bezit te komen van deze lijst moet u een envelop sturen aan onze Ledenservice en Administratie, Landjonker 19, 3834 CL Leusden, met in de linkerbovenhoek de aanduiding 'Zweethondenlijst'. In de envelop doet u een voldoende gefrankeerde en aan uzelf geadresseerde envelop en u zult de volledige bijge-

werkte lijst zo spoedig mogelijk ontvangen.

Jaarstukken Algemene Ledenvergadering

Leden die op 6 april 1996 niet in de gelegenheid waren de Jaarvergadering in Hotel Bakker te Vorden te bezoeken en interesse hebben in de Jaarstukken, kunnen deze schriftelijk opvragen door een briefje te zenden naar: Ledenservice & Administratie Vereniging Het Reewild, Landjonker 19, 3834 CL te Leusden. De stukken worden u dan zo spoedig mogelijk toegezonden.

